

Adam B. Bartoš: Tohle snad nemůže být pravda... Vracíme se do 19. století?

- CZ24 News | 13. prosince 2022

ČESKO: Při čtení nedávné zprávy z Německa jsem si vzpomněl na klasický vtip: Kolik policajtů je potřeba na výměnu žárovky? Jedenáct. Jeden si vleze na stůl, čtyři tím stolem točí, další čtyři chodí okolo nich, aby se jim nezamotala hlava, jeden hlídá u dveří, jestli už nejde proud, a jeden tomu všemu velí...

A co bylo tou zprávou, která mi tento vtip připomněla? Olbřímí razie proti nepohodlným občanům, začasť i důchodcům, kteří nesouhlasí s politikou německé vlády. Dozvěděli jsme se totiž, že „za účasti přibližně tří tisíc policistů bylo zatčeno 25 osob“ (tak to skutečně psali na titulní stránce Lžidovek). Jednoduchým výpočtem zjistíme, že jednu osobu v průměru zatýkalo 120 policistů. Když zatýkali mne, bylo jich na mne asi deset. Ale 120? To ti vzadu ani nemohli nic vidět...

Ale dost legrace, tohle totiž žádná legrace není. Nejde jen o to, co se stalo v Německu, ale že je velmi pravděpodobné, že se tyto manýry, jak vystřížené z padesátých let, mohou velice rychle a snadno zkopírovat i k nám. Novodobá historiografie se snaží – seč může – vyvinut Rudolfa Slánského z jeho zločinů a učinit z něj oběť justiční zvrů a totalitních praktik komunistické státní bezpečnosti, ale že se současná ideopolicie chová velmi podobně, to nikomu evidentně nevádí. Dosud zatýkala jen pěšáky, kteří liberálně-demokratický režim rozvraceli nekoordinovanými výkřiky na facebooku (v Německu, u nás...), ale teď jde po „hlavounech“, organizátorech spiknutí, šlechticích apod. (v Německu, ale možno brzy i u nás...). Ještě, že je u nás téměř veškerá šlechta nalezlá do TOP09, jinak by se aristokraté mohli začít bát...

Ale o tom jsem dnes nechtěl psát. Chtěl jsem psát o něčem, co je podobně hrůzné a za co může rovněž liberálně-demokratický režim, protože za toho minulého se nic takového nedělo. A sice, že lidé nemají na elektřinu a mrznou. Bývalému režimu můžeme vytýkat všelicos, například ony praktiky z padesátých let, ale že by důchodci mrzli, to se před rokem 1989 nedělo. Maximálně byla zima z důvodu zásahu vyšší moci, když například zamrzlo uhlí ve vagonech. Milionům lidí ale komunisté zajistili suché a vytápěné byty v panelácích, kde tekla teplá voda otočením kohoutku, což pro mnohé byl tak trochu zázrak a do té doby nevídaný luxus. Nemohlo se stát, že by lidé neměli na elektřinu či energie obecně. Vždyť na tom byl komunismus postaven. Jak jsem tu už kdysi vzpomínal, ruský bolševismus stál a padal s elektrifikací země. Liberálně-demokratický režim však zdrazil elektřinu tak, že si ji dnes obyčejný člověk, obyčejné domácnosti téměř nemohou dovolit. Vracíme se do 19. století?

Jistě, trochu to zjednodušuji. Například já sám pocházím z malého města a vím, že nikdy nebylo nic jednoduché. Začínající rodina to neměla lehké tuplem. Než dostali rodiče byt, ve kterém se dalo dobře bydlet, trochu to trvalo a museli si dokonce stěžovat Husákovi. Druhý byt byl o poznání lepší, ale žádné ústřední topení tam nebylo (ostatně, na našem maloměstě nebyly žádné paneláky). Byl to byt ve staré budově bývalého prvorepublikového očního sanatoria, takže v zimě se tam topilo kamny na uhlí, a to jen v některých místnostech. A když udeřily třesuté mrazy, žili jsme v podstatě v jedné společné místnosti (obývacím pokoji), kde se topilo, protože ve všech se topit nedalo. Pro uhlí táta chodil do protější kůlny. Tak si to pamatuji. To byla osmdesátá léta, ve kterých jsem vyrůstal. Pokud to někde nebylo jednoduché, nebyl to záměr režimu: že by chtěl po lidech šlapat a sdírat je z kůže, jako dnes. Naopak, snažil se jim zajistit slušnou existenci, aby nereptali – viz ony Havlem vysmívané paneláky. A napsal-li jsem výše, že začínající rodiny to neměly lehké (začínající rodiny to nemají

lehké nikdy), tak zároveň platí, že se stát tehdy (na rozdíl od toho dnešního) začínajícím rodinám snažil pomáhat. Bezúročné půjčky apod. V dnešním lichvářském světě ovládaném bankstery věc nevídaná...

Když udělám stříh do současnosti, žiji se svou rodinou v nájmu v jedné staré pražské vile (je starší než československý stát, ale vypadá stále dobře, ba výtečně). Staré budovy mám rád, vždy mne zajímala architektura. Ale má to i své nevýhody. Vysoké stropy apod. V zimě žádná velká hitparáda. Dnes bych sice raději topil uhlím nebo spíše dřevem (jako můj táta v době mého dětství), ale to už moc nejde, bytná by to navíc ani nedovolila. Zkuste si dnes v Praze čoudit z komína. Topíme elektřinou, elektrickým kotlem a někde máme přímotopy. Celé ty roky, co tu bydlíme, jsme to řešili. Každý rok: výši záloh, doplatky, šetření, jak se dá. Už roky nosím v zimě termoprádlo, takže politika dvou svetřů není pro mne žádné objevení Ameriky. Dá se říci, že jsem „proti Putinovi bojoval“ už před válkou – svým termoprádlem. I přes šetření a termoprádlo jsme ale vždy platili pěkné pálky. A většinou dopláceli. Teď nám to zvedli na dvojnásobek, místo sedmi tisíc měsíčně budu za elektřinu platit čtrnáct. Takže se bydlení zde za těchto okolností začíná stávat neúnosným a kdyby člověk nebyl vázán různými povinnostmi k Praze, už dávno bych byl někde na venkově a topil si tam v kamnech podle svého gusta. Co vám budu říkat – jsem naštván jako všichni ostatní a do budoucna se nedívám s žádným velkým optimismem. Nejsem tím zaskočen, čekal jsem to už rok a teď to přišlo. Budeme se muset nějak uskromnit a šetřit ještě více a nějak to zvládneme. Budeme muset. Ale co lidé, kteří už šetřit nemají z čeho? Důchodci? Matky samoživitelky?

A tím se dostávám k tomu, o čem jsem chtěl psát. I já jdu občas na Vidláka. A přiznám se, že jeho nedělní článek mne šokoval. V médiích se o tom nic nepíše, takže pokud je to pravda, je to pro člověka děsivé čtení – energetické společnosti prý masivně lidem odpojují elektroměry, nebo-li – odstřihávají je od elektřiny, když už tito nejsou astronomické ceny schopni platit. Věděli jsme, že se to bude dít, připravují nás na to už od ledna minulého roku, kdy s tím ve svém novoročním projevu vystoupil premiér Hřup. Ale média o tom mlčí – média nás děsila covidem, protože to byl smysl a cíl. Letos nás děsí Putinem, protože to je smysl a cíl. Ale popisovat, že lidé nemají na elektřinu, to se jaksi vládě nehodí do krámu, proto si o tom nepřčtete. A když si o tom přčtete u Vidláka, kde to prý přiznává jakýsi elektrikář-insider z jedné nejmenované energetické společnosti, úplně vás zamrazí – ne zimou, ale hrůzou z toho, kde to žijeme – pokud je to ostatně pravda.

Ale i kdyby to pravda nebyla teď, může se něco takového lehce stát v budoucnu. Jsme ve válce. Ale ne ve válce s Putinem, ale ve válce, kterou nám, občanům, vyhlásil náš vlastní premiér Hřup. Paradoxem je, že tuto válku nevyhlásil jen těm, kteří jsou proti němu ideově vyhranění, on ji vyhlásil všem. Dokonce i těm, kteří ho třeba volili a kteří ho mají rádi. Ale teď najednou zjišťují, že nemají peníze na složenky. Venkov si vždy nějak poradí, tam se vždy dbalo na soběstačnost. Ale jsem zvědav, jak tohle rozchodí všichni ti havlisté, pravdoláskaři a srdíčkoví lidé z velkých měst (především z Prahy), protože ne všichni makají jako manažeři v korporátu, v neziskovkách či na úřadech. Tohle odnesou i oni. Premiérovi jsme úplně u prdele – a jsou mu u prdele i jeho vlastní voliči. Navenek sice říká, že „nikoho nenechá padnout“, ale činí pravý opak. Slouží korporacím, slouží Německu, slouží Spojeným státům a kašle na vlastní lid. Ať jde – s prominutím – do prdele on a celá jeho zkurvená vláda...

Možná si Vidlák vymýšlí, aby jeho články byly zajímavější. Možná si vymýšlel elektrikář, který mu to vyprávěl. Někdo namítne, že to není pravda, že je to nějaký hoax. No tak uvidíme. To se dá zjistit snadno. Pokud je to hoax, poznáme to podle toho, že se nic takového nikde neděje, nikde se nepřihlásí nikdo, kdo by to potvrdil. Ale pokud je to tak masivní proces, jak je v jeho článku popisováno, tak i to, že o tom média mlčí, nebude stačit. Dříve nebo později se to začne šířit a praskne to.

Premiér Hřup má určitě signály o všem. Já ne. Ale udělám maximum pro to, abych si to ověřil. A

pokud to tak skutečně je, musíme s tím něco udělat. Už teď ale vím, že pokud já – v produktivním věku a s manželkou v produktivním věku – budeme mít co dělat, abychom obří Hňupovy složenky zaplatili, pak se vůbec nedivím, že lidé, kteří žijou třeba sami a jsou odkázáni pouze na různé dávky (důchody, mateřskou apod.) to absolutně nemohou zvládnout. To, že se jim odpojí elektroměr a zůstanou bez proudu, je pak jen další logický krok. Nebo pan premiér Hňup může vyloučit, že by se něco takového mohlo dít nebo mohlo stát?

Takže – dostávám se k závěru. Chtěl bych poprosit všechny, kteří mají podobné informace, aby mi napsali (na info@narodnidemokracie.cz). Pokud o tom víte, pokud to můžete potvrdit, pokud máte někoho známého nebo pokud se vám to dokonce stalo či vám to hrozí, napište nám do Národní demokracie. Pokud chce nějaký zaměstnanec energetické společnosti (samozřejmě anonymně) o této praxi promluvit, napište nám do Národní demokracie. Musíme tyto příběhy ověřit, shromáždit je a musíme o nich začít mluvit a zveřejňovat je, pokud se to opravdu děje. Musíme vytvořit tlak na média a na politiky, aby věděli, že ty své průsery neututlají a že je budou muset řešit. A buď je vyřeší oni sami, kteří za ně mohou, a nebo půjdou od válu a bude je řešit nějaká nová vláda.

Za sebe říkám, že se tomuto tématu chci věnovat a dám k dispozici všechny hlavy a ruce, které máme v Národní demokracii a mezi našimi podporovateli a příznivci, abychom s tím něco udělali. Vyzývám také alternativní média, zvláště ta, která jsou schopná nějaké investigativní činnosti, aby nám s tím pomohla. Popsat a zdokumentovat ten problém a pak najít řešení. Řešení samozřejmě musí přijít na vládní úrovni, ale měli bychom zajistit i dočasné řešení, než dojde k tomu vládnímu.

Nikoho nesmíme nechat padnout. Žádný důchodce, žádná mamina s dětmi, žádná rodina nemůže přijít o elektrinu jen kvůli zaprodanosti české vlády a nenažranosti západních akcionářů. Nikoho nesmíme nechat padnout – a proto musí padnout tato vláda.

Proto: Vlasti zdar, Hňupově vládě zmar!

AUTOR: Adam B. Bartoš